

Polska scena polityczna 2017 – „deja vu”

Przyglądając się polskiej scenie politycznej trudno nie oprzeć się wrażeniu, że to już było przerabiane, opisane i pięknie zaśpiewane przez genialnego Jacka Kaczmarskiego. I tak oglądając uliczne demonstracje zacadzonych propagandą totalnej opozycji, wystraszonych emerytów czy rozhisteryzowanych feministek wracają obrazy piosenki „Czary skuteczne na swary odwieczne”

„Wielkie jest na czary zapotrzebowanie
W czasach niespokojnych królestwa bez stosów.
Wierzy w nie lud prosty, wierzą pretorianie
Rymując formuły na odmianę losu
I na pozbywanie się
Strapię i osób.

Ulep kukłę wroga twego (Kaczyńskiego)
Podobieństwa niechybnego,
Na niej szpilą jego imię
Wypisz wraz z imieniem Złego.
Zaczem nocą spal w kominie
A w męczarniach wróg twój zginie.”

Do warcholskich zachowań tak zwanych obrońców Trybunału Konstytucyjnego i demokracji, czyli tego żeby było tak jak było, doskonale pasują słowa piosenki „Warchol” i „Elekcja”.

"Czas ratować państwo chore,
Szlag mnie trafia - ergo sum!
Po sąsiadach partię zbiorę,
Uczynimy szum!
Ten Prusom gardłuje, ten Wiednia partyzant,
Ów ruskiej się chwyta sukienki,
A troską każdego szczęśliwa ojczyzna -
Stąd modły, przekleństwa i jęki.”

„Po wciąż to nowych dworach
Pętamy się nie w porę;
Kochamy się w honorach
Nie znamy się z honorem”

„- Warchol! - krzyczą. Nie zaprzeczam,
Tylko własnym prawom ufam:
Wolna wola jest człowiecza,
Pergaminów nie posłucha.”

Tym żalonym zachowaniom polskich elit politycznych przyglądają się Polacy. Część z nich jest pogubiona. To wynik zmasowanej propagandy obcych interesów, poprawności politycznej i ogłupiającej rozrywki. Ale większość Polaków trzeźwo ocenia przaśne elity mające kłopoty z kindersztubą, logiką i estetyką. Przaśnym amantem nazwała Krystyna Grzybowska reprezentanta tych elit Ryszarda Petru. Dla przypomnienia przaśny= świadczący o zacofaniu cywilizacyjnym, o kulturalnym i umysłowym ubóstwie.

I na koniec fragment z Kaczmarskiego „Prosty człowiek”:

„Ja - prosty człowiek - cóż mi skarga?
Kadzą mi albo palcem grożą
Každy swój krzyż przez życie targa
A jeszcze kamień mu dołożą
Dźwignę - to dobrze, nie - to nie
Drżycie gdy krew zaleje mnie...”

Drzyj warcholska opozycjo, prosty człowiek wie czym jest integralność, logika, etyka i estetyka. Zniesmacza go hucpa, nachalna propaganda politycznych i obyczajowych dewiacji, atak na fundamentalne wartości. I w tym jest nadzieja dla Polski.

MZ 11.01.2017